

عنوان مقاله:

برهان حفره، جوهرگرایی خمینه ای و واقع گرایی وجودی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 15، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

سعید معصومی - استادیار پژوهشکده مطالعات بنیادین علم و فناوری دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

برهان حفره، بعد از مقاله ارمن و نورتن (۱۹۸۷) به یکی از مباحث اصلی در فلسفه فضا-زمان تبدیل شده است که بر اساس آن نوع خاصی از جوهر گرایی (جوهرگرایی خمینه ای) قابل دفاع نخواهد بود؛ زیرا، به ناموجوبیت رادیکال منجر می شود. در این مقاله، می کوشیم نشان دهیم اولاً، نامگذاری جوهرگرایی خمینه ای مناسب نیست؛ چون، همان طور که برخی از فلاسفه گفته اند، نقاط خمینه را نمی توان واجد این همانی مستقل دانست. ثانیاً، می توان با تعهد واقع گرایی ساختاری وجودی تلقی مناسبی از جوهرگرایی خمینه ای ارائه کرد که بر اساس برهان حفره به ناموجوبیت رادیکال منجر نمی شود؛ در نتیجه، برهان حفره در مورد آن کارگر نمی افتد.

کلمات کلیدی:

جوهرگرایی، فضا-زمان، برهان حفره، واقع گرایی ساختاری هستی شناختی، رابطه گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1275216>

